

Pişmanlığının Koynunda

– kul mehmet · 09 Aralık 2014

Gözyaşımı kahkahaya geçirmeden gittin
Bildiklerimi bana unutturarak öpmedin
Beni güldürmeden af etmeden gittin
Pişmanlığın koynunda umutlarım söndü

Dudaklarımda lime lime yüreğimde ördüğüm
Özlemlerimle sana yürüdüğüm cümlesiz 'ligim
Bir cümleden ibaret yaşayamadığım mutluluğum
Pişmanlığının koynunda dönüşü olmadan söndü

Çığlık bir şehrin karanlığında gebe kalmış düşlerim
Bir dirhem gülüşüne hasret kalan zifiri öpüşlerim
Kefenleyerek mezara gömdüğün dua dua gelişlerim
Pişmanlığının koynunda dönüşü olmadan söndü

Şehrin tepesinde pişmanlığıma koşarken
Siliyorum her şeyi bana tabut ile gönderdiğin gözyaşlarını
Sabahın sessizliğine atıyorum seni bekleyen yüreğimi dinlemeden
Beni hayata bağlayacak her şeyi pişmanlığının mezarına gömdüm
İşte gidiyorum delicesine sevilmeyenler mezarlığına
Mehmet Aluç